О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32903

гр. София, 23.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 73 състав,** в закрито заседание на 23.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **10454** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.172, ал.6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на адв. П. Й., като пълномощник на Х. С. К. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №26-4332-003477/10.07.2026г., издадена от полицейски инспектор при Отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП, СДВР). С оспорвания административен акт, на основание чл.171, т.1, б. „з“, подт. „дд“ ЗДвП, на Х. С. К. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – Временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца.

В жалбата е предявено и искане да бъде спряно, на основание чл.166 АПК, предварителното изпълнение на административния акт. Според изложените мотиви изпълнението на ПАМ би причинило на жалбоподателя вреди, които надхвърлят обичайното неудобство от временното ограничаване на възможността да управлява автомобила. Изтъкнато е, че трудовата заетост на К. е на 4-часов работен ден именно заради необходимостта да съчетава служебната си ангажираност с всекидневните грижи които полага за своите братя Ч. и К. К.. Жалбоподателят твърди, че той организира и извършва необходимите действия по подпомагане на братята си във всекидневието им, включително в придвижването им, посещения при лекари, институции, закупуване на лекарства и др.п. Смята, че предварителното изпълнение на административния акт ще го постави в невъзможност или значително ще затрудни съчетаването на трудовите му задължения и грижата за неговите близки.

Съдът, след като се запозна с приложените към жалбата писмени доказателства, приема от правна страна следното:

Искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на Заповед №26-4332-003477/10.07.2026г. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО. Подадено е от активно

легитимирано лице, с правен интерес – жалбоподателят К. е адресат на оспорвания акт и срещу него е насочено предварителното му изпълнение.
Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.
Не е спорно между страните и се установява със събраните писмени доказателства, че на 08.07.2026г. срещу Х. К. е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с №3594816, за това, че на 27.06.2026г. около 22^{00} часа по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява собствения си лек автомобил М. С. с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , и в посочената отсечка участва в нерегламентирано състезание по пътищата отворени за обществено ползване с лек автомобил БМВ Е. с ДК [рег.номер на МПС] и лек автомобил БМВ 330 с ДК [рег.номер на МПС] , с което виновно е нарушил забраната по чл.104Б, т.1, предл. $2^{-ро}$ ЗДвП – водач на МПС да участва в нерегламентирани състезания по пътищата отворени за обществено ползване. Видно от отбелязването, АУАН е бил връчен лично на жалбоподателя К. на 08.07.2026г. На 10.07.2026г. е издадена и процесната Заповед за прилагане на ПАМ - Временно отнемане на СУМПС на Х. К..
Според изричната разпоредба на чл.172, ал.6 ЗДвП жалбата не спира изпълнението на ПАМ по чл.171 ЗДвП. Доколкото няма изрична забрана съдът да се произнесе по подадено до него искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, то следва да се приложи нормата на чл.166, ал.4 АПК. Съгласно тази разпоредба допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2: предварителното изпълнение на акта би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда и въз основа на нови обстоятелства.
Доказването на възможността предварителното изпълнение на административния акт да породи значителни и/или трудно поправими вреди, съответно – тяхното индивидуализиране, е в тежест на оспорващия.
Съдът приема, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на административен акт, то се презумира, че е налице поне една от предвидените в чл.60, ал.1 АПК предпоставки свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице основание за спиране, със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице.
В случая жалбоподателят твърди, че с предварителното изпълнение на ПАМ ще му бъдат нанесени значителни вреди, изразяващи се в затруднения едновременно да осъществява трудовите си задължения и да полага грижи за своите близки, които са лица с трайно намалена работоспособност. Съдът намира, че несгодите, които жалбоподателят вероятно ще търпи от изпълнението на ПАМ не могат да бъдат определени като значителни или трудно поправими и не могат да бъдат противопоставени на заложения от закона обществен интерес за осигуряване на безопасността на движението по пътищата (чл.171, ал.1 ЗДвП). Следва да се отбележи, че от ангажираните от К. писмени доказателства не следва извод, че грижите, които евентуално полага за двамата си братя с намалена работоспособност изискват той да притежава и да може да управлява МПС. По делото липсват доказателства от които да се направи извод, че лицата за които е необходимо да полага грижи са с намалена подвижност и състоянието им изисква непрекъснато или поне често да бъдат транспортирани от едно място на друго и жалбоподателят да е единственото лице което носи отговорността това. При съобразяване на съотношението

между тежестта на вредите, които предварителното изпълнение на акта би могло да нанесе на жалбоподателя и заложения от закона обществен интерес за осигуряване на безопасността на движението, съдът взема предвид и представената от ответника Справка картон на водача Х. С. К.. Данните от справката сочат, че в периода от издаване на СУМПС на 28.08.2024г. до датата на отнемането му – 08.07.2026г., водачът е извършил 15 (петнадесет) различни нарушения на Закона за движението по пътищата, което говори за системно неглижиране от негова страна на правилата и нормите за поведение на водачите на МПС.
За пълнота на изложението съдът отбелязва, че по делото не се твърди и не са ангажирани доказателства, след постановяване на административния акт да са настъпили такива нови обстоятелства, които да мотивират спирането на изпълнението на ПАМ, каквото изискване е установено в приложимата норма на чл.166, ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Трето отделение, 73-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането на Х. С. К. от [населено място] за СПИРАНЕ на предварителното изпълнение на ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №26-4332-003477/10.07.2026г.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ
Боряна Петкова